

[Maisted]

skattefri kursgevinster og en høj forrentning, og så har man ladet de lavest lønnede lønmodtagere betale gildet, fordi man altså har givet dem den illusion, at en stor offentlig sektor skulle være til deres fordel. Det er et illusionsnummer, og det er utrolig naivt.

Taanquist (S):

Jeg skal sige noget om L 213 om forlængelse af overenskomster m.v. inden for den offentlige sygesikring. Jeg vil begynde med at sige, at dette lovforslag burde trækkes tilbage. Der er to grunde til, at indenrigsministeren burde trække det tilbage.

For det første er det inderlig overflødigt. De overenskomster, der indgås mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og de relevante organisationer, skal under alle omstændigheder godkendes af indenrigsministeren, og så kunne ministeren jo bare lade være med at godkende overenskomster, der går ud over regeringens økonomiske mål. Ministeren siger i et svar til kommunaludvalget, at hun kan godkende eller forkaste indgåede overenskomster, men ikke ændre dem. Ja, det er jeg klar over, men mon det ikke var muligt at bibringe forhandlingsparterne en forståelse for, at hvis overenskomsterne ligger ud over regeringens snævre rammer, vil de ikke blive godkendt. Indenrigsministeren har dog imervæk selv en repræsentant i forhandlingsudvalget og, hvis jeg husker ret, netop med den begrundelse, at man ikke skulle kunne forhandle sig frem til et resultat, der var helt uacceptabelt for ministeren. Lovforslaget er altså helt unødvendigt.

Men for det andet, og det er den virkelige gode grund til at trække lovforslaget tilbage, virker det direkte imod sin hensigt i hvert fald på et enkelt område. Det har været muligt for Sygesikringens Forhandlingsudvalg gennem de sidste år at forhandle sig frem til nogle reduktioner af speciallægenes honorarer på grundlag af den teknologiske udvikling, som også har fundet sted inden for dette område, og denne mulighed, nemlig at forhandle sig til lavere honorarer, bliver nu frataget Sygesikringens Forhandlingsudvalg med dette lovforslag. Man har, som min partifælle hr. Svend Auken sagde i sit første indlæg, ikke kontaktet dem, der har kendskab til områderne, før man lavede lovforslagene, i hvert fald ikke dem, der har kendskab til

dem på teknisk plan, og her tænker jeg selvfølgelig på Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Men så har forhandlingsudvalget til gengæld ladet høre fra sig og har gjort opmærksom på, at også dette lovforslag er uhyre amatøragtigt.

Forhandlingsudvalget gjorde opmærksom på, at forlængelsen af overenskomsterne også ville forlænge nogle bestemmelser, som skulle være udløbet efter de gældende aftaler, og, hvad der er endnu værre, forslaget ville koste sygesikringen 80 mill. kr. Det er nu ændret med de ændringsforslag, som ministeren har stillet, men det er forkert, når fru Lone Dybkjær siger, at problemet er løst med de to ændringsforslag, som indenrigsministeren har stillet. Jeg forstår godt, fru Lone Dybkjær ikke vil høre efter, for det er også pinligt, for ud over de to ændringsforslag har Sygesikringens Forhandlingsudvalg gjort opmærksom på et tredje forhold, og jeg vil godt læse op af et brev, vi har fået fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg, efter at de to ændringsforslag var stillet. Der siger man: »Det vil sige, at forskellen mellem konsekvenser af loven og et sandsynligt forhandlingsresultat må anslås at være større end de 80 mill. kr. i overenskomstperioden.« Problemet er altså overhovedet ikke løst endnu.

Sygesikringens Forhandlingsudvalg har i tre skrivelser til kommunaludvalget gjort opmærksom på dette tredje problem og på, at de vil kunne opnå et bedre forhandlingsresultat med speciallægerne, hvis dette lovforslag ikke bliver vedtaget. Med lovforslaget svækker man forhandlingsudvalgets forhandlingsposition, og man fratager dem pressionsmuligheder over for parterne.

Jeg gentager, at da lovforslaget altså heller ikke løser nogen problemer på andre områder, burde det trækkes tilbage, fordi det under alle omstændigheder er skadeligt.

Lovforslaget er også et urimeligt indgreb i et decentralt organs arbejde og det fra den minister, der altid taler så varmt om det kommunale selvstyre, men som altid i handling gør det modsatte.

Spørgsmålet er så, om dette lovforslag er en tilfældighed, og det vil jeg egentlig også godt spørge statsministeren om. Vi har ofte påstået, at denne regering tager fra de fattige og giver til de rige, og det afviser regeringen forarget hver gang, men her har vi nu et nyt tilfælde. Her ligger et lovforslag, der kun har